

Borovice rašelinná, borovice vystoupavá Skalického

P. ×pseudopumilio (Willk.) G. Beck

Stupeň ohrožení: C2

syn.: *Pinus ascendens* nothosubsp. *skalickyi* Businský

POPIS

Obvykle nižší keř až stromek s několika víceméně vzpřímenými tenkými kmeny, od kleče se odlišuje ve vyšším věku dle stromkovitého růstu a větší výšky, oproti blatce vytváří větší počet kmínků. Jehlice 2 ve svazečku, tmavě zelené jako u kleče. Šišky mírně až silně zygomorfní, vyšší pupky štítků na osluněné straně (asymetrie). Předpokládá se vznik taxonu hybridizací od dob ledových (před boreálem) až dosud. Typovou lokalitou je PP jezerní slať na Šumavě.

EKOLOGIE

Světломilná dřevina, neschopná růst v zástínu. Proto jsou typická stanoviště tam, kde ji jiné dřeviny nemají šanci ji ohrozit - na nevyhovujících podkladech jako je rašelina nebo někdy i na balvanitých podmáčených sutích. Druh se vyrovná s rozmanitým množstvím přístupné vody. Dobře roste v nadbytku vláh, snese i vysychavé mělčí podklady. Je to dřevina odolná ke klimatickým extrémům všeho druhu. Jeví se i jako poměrně tolerantní vůči imisím. V ČR roste převážně ekologické řadě R – rašelinné. Vyskytuje se nejčastěji ve svazu *Sphagnion medii*, a dále *Oxycocco-Empetrion hermaphroditii* v montáním a supramontánním stupni, méně pak ve svazech *Dicrano-Pinion* a *Piceion excelsae*, obvykle nad 750, většinou mezi 800-1000 m n. m.

ROZŠÍŘENÍ

Druh Střední Evropy, zasahující jen několik desítek kilometrů za hranice ČR – Polsko (Kłodzko) a SRN (Sasko). Vyskytuje se v místech společného výskytu blatky a kleče, vždy alespoň s jedním z rodičovských druhů společně (Šumava, Slavkovský les, Krušné hory). V Novohradských horách se vyskytuje pouze hybrid (bez rodičovských druhů).

PŘÍČINY OHROŽENÍ

Méně častý druh v ČR. Druh je vázán na specifická stanoviště. Hrozí postupné vymizení tohoto druhu na vysoušených lokalitách (rašeliništích) – ochrana biotopů. Dále je to také snižující se populace borovice blatky – rodičovského druhu.

SEZNAM LITERATURY

BUSINSKÝ R., KIRSCHNER J., 2006. *Nomenclatural Notes on the Pinus mugo Complex in Central Europe*. Phytion, Annales Rei Botanicae (Horn, Austria) 46/1: 129–139.

BUSINSKÝ R. & KIRSCHNER J., 2010. *Pinus mugo and P. uncinata as parents of hybrids. A taxonomic and nomenclatural survey*. Phytion (Horn, Austria), 50/1: 27–57.

BUSINSKÝ, R. & VELEBIL, J. 2011. *Borovice v České republice. Výsledky dlouhodobého hodnocení rodu Pinus L. v kultuře v České republice*. [Pines in the Czech Republic. Results

from the long-term evaluation of the genus *Pinus* L. cultivated in the Czech Republic.] – VÚKOZ, v. v. i., Průhonice, 180 s.

GRULICH V., 2012. *Red List of vascular plants of the Czech Republic, 3rd edition*. Preslia 84: 631–645.

HOLUB J., 2000. *Černá listina vymizelých taxonů květeny České republiky a Slovenské republiky*. Preslia 72: 167–186.

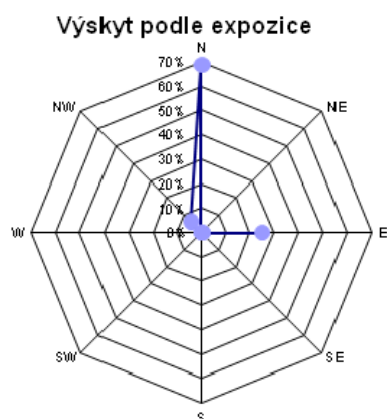
HOLUB J. & PROCHÁZKA F., 2000. *Red list of vascular plants of the Czech Republic - 2000*. Preslia 72: 187–230.

CHRISTENSEN K. I. 1987. *A morphometric study of the Pinus mugo Turra complex and its natural hybridization with P. sylvestris L. (Pinaceae)*. Feddes Repert. 98: 623–635.

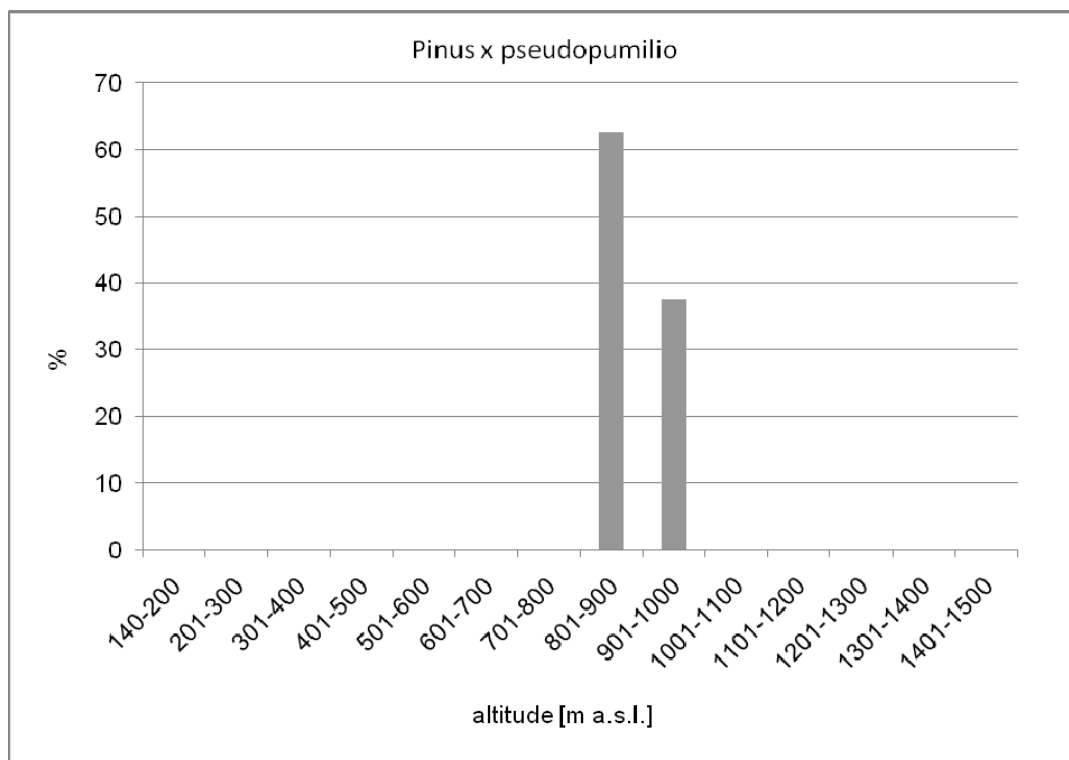
PROCHÁZKA F. (ed.), 2001. *Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000)*. Příroda, Praha, 18: 1–166

SKALICKÁ A., 1988. Pinaceae. In: *Květena České socialistické republiky*, vol. 1, HEJNÝ, S., SLAVÍK, B. (eds), Academia, Praha.

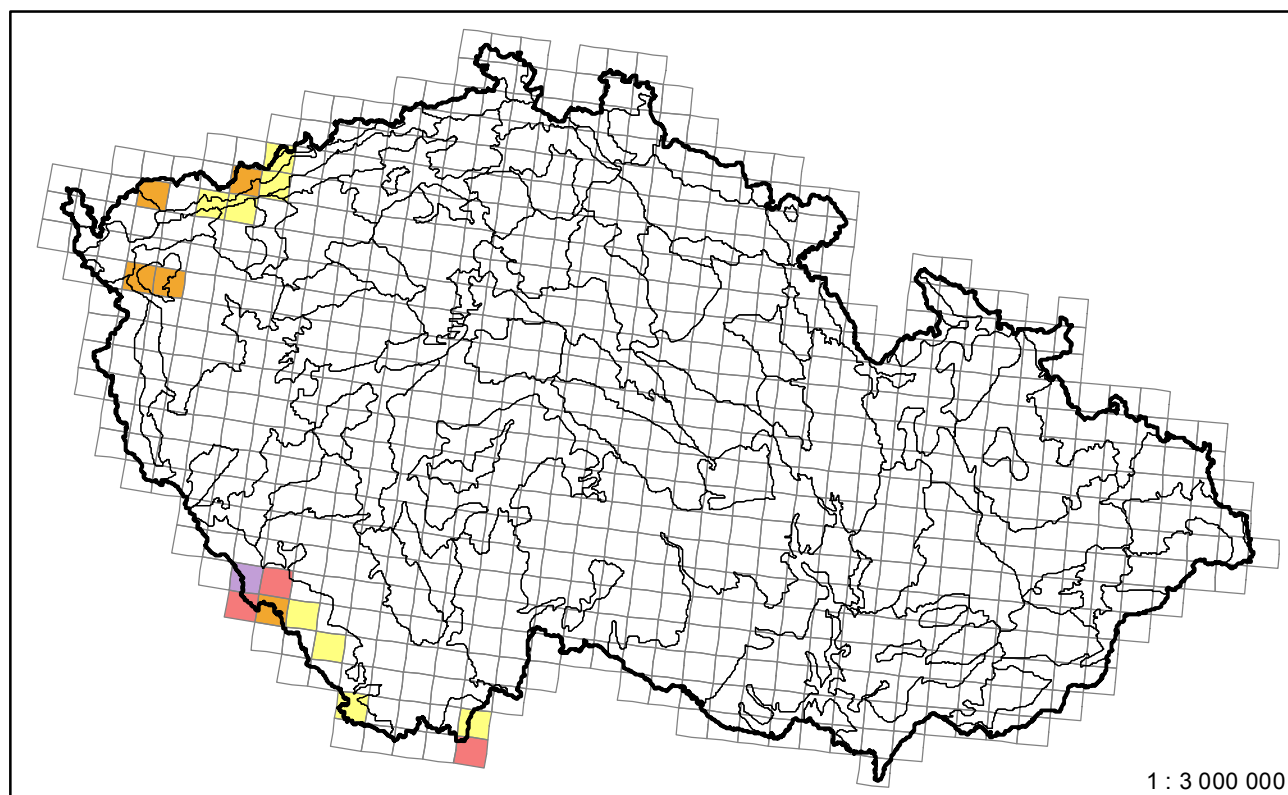
ÚRADNÍČEK L., MADĚRA P., TICHÁ S., KOBLÍŽEK J. 2010. *Woody plants of the Czech Republic*. Lesnická práce, Kostelec nad Černými lesy, pp. 368.

Výskyt podle nadmořské výšky

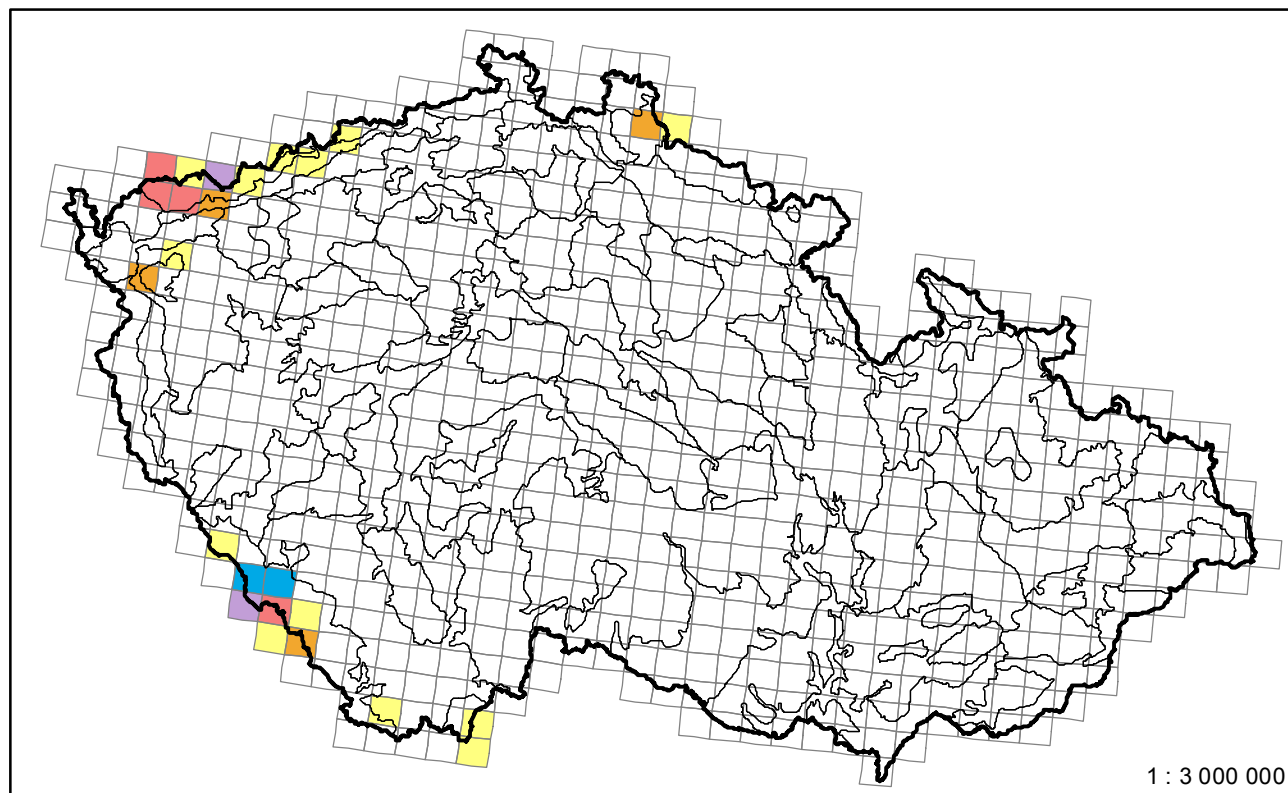

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 2 3 6

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 - 4 5 - 12 13 - 24 25 - 40 41 - 87